

El viatge de Cannoli

LA BIBLIOTECA DEL GOLEA
Capdepera
2018

Això era una vegada una tortuga marina que nomia Cannoli. Cannoli vivia a la mar d'Eivissa, a prop de Sant Antoni. Era molt feliç.

Però un estiu, per culpa de tota la brutor que tira la gent al mar, es va embolicar amb un fil de pescar. També amb unes cordes i dies després se li varen enredar dues botelles de plàstic.

Quan el varen trobar uns navegants, s'havia enviat restes del fil de pescar i estava molt malalt.

Varen avisar als veterinaris del Palma Aquàrium i el varen curar.

Ja recuperat varen dur Cannoli a Cala Agulla per tornar-lo a la mar.

Cala Agulla es una platja preciosa i a les tortugues els agraden les platges, però a Cannoli no li va agradar. Hi havia moltíssima gent, barques, hotels... turistes i més turistes ocupaven tota l'arena...

Assustat va fugir d'allà.

1

Cannoli no sabia on era, no coneixia gens aquella costa ni aquells fons marins.

Desorientat va arribar a una cala i va aturar-se a descansar a uns esculls.

Amb això va sentir una veu fluixeta: Hola...que hi fas tu aquí?

Era la veu d'una orella de mar, que delicadament va aferrar-se a una pota de Cannoli.

La tortuga li va explicar el que li havia passat i es va presentar.

L'orella de mar també es va presentar: soc n'Hali, li va dir. I sempre he viscut en aquest escull, a Cala Lliteres.

N'Hali va explicar a Cannoli que era a Mallorca, a la zona de Capdepera, però que ella era tan petita i lenta que mai no havia sortit d'aquella cala.

Varen xerrar durant una bona estona i finalment varen decidir partir juntes. En Cannoli volia trobar un bon lloc on viure, sense tanta gent ni brutor, i n'Hali volia conèixer altres llocs.

Tot i ser ben diferents, es varen entendre, els dos animals tenien closca i s'havien caigut bé.

N'Hali va aferrar-se a la closca de Cannoli i varen partir...

2

N'Hali va explicar moltes coses a Cannoli, de fet no aturava de xerrar. Que si allò es sa Talaia de Son Jaumell, allò d'allà es Cap des Freu, aquí tenim s'Olla...

Amb això al cap d'una estona de nedar varen passar pel far de Capdepera.

Un lloc magnífic va pensar Cannoli.

Va voler demanar com es vivia allà i li digué a una medusa: Hola, aquí hi tiren gaires xarxes? Sí, bastantes, li va dir la medusa.

I saps si hi ha platges? va seguir Cannoli.

O sí, això si va contestar la medusa i alguns peixos que s'havien acostat.

Més endavant trobaràs Cala Rajada, allà hi ha algunes platges. Gracies!!! varen dir Cannoli i Hali. I varen seguir el seu camí.

3

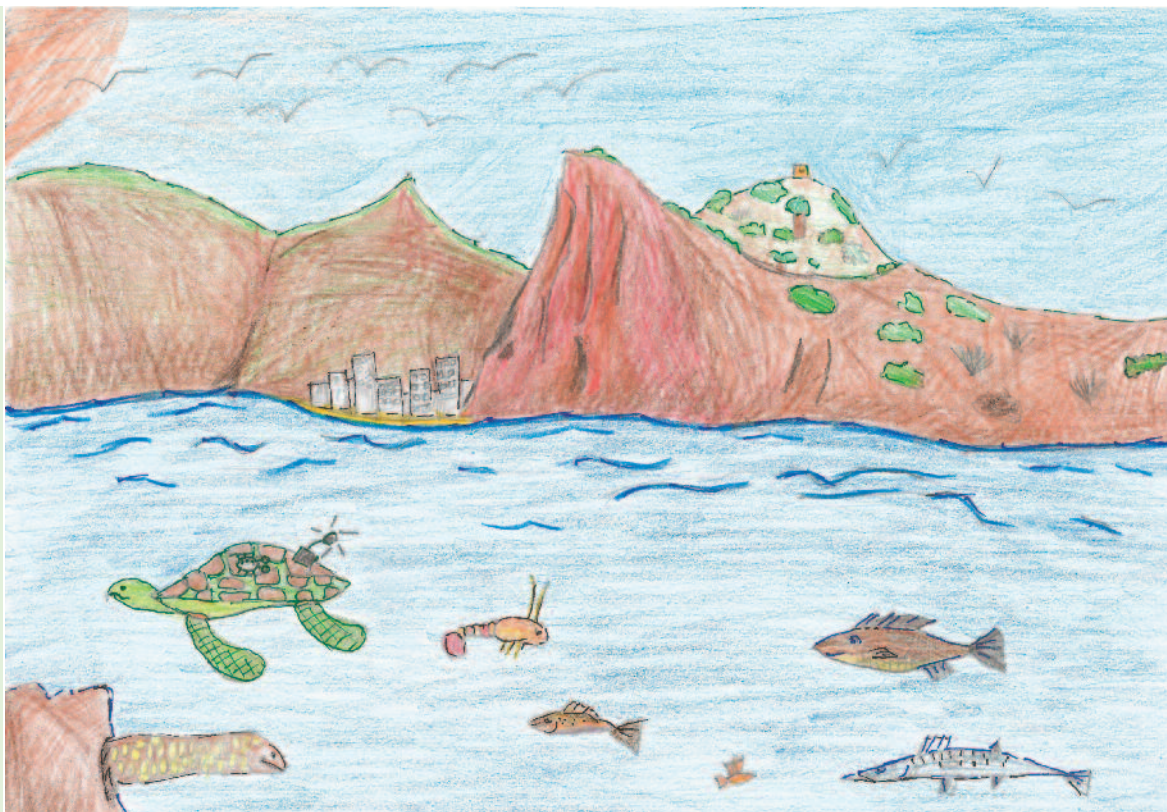
Així, després de passar pel Faralló de Cala Gat, n'Hali va exclamar: Mira, allà hi ha Cala Rajada, Cala Gat, Son Moll... són platges!!!

Cannoli s'hi atracà i va observar un poc decebuda. Tot estava ple d'hotels, bars, restaurants, barques de pesca, llanxes, fils de pescar, xarxes i bastant de fems al fons. I també va veure que les platges estaven absolutament plenes de gent.

N'Hali li va dir que li sabia greu que també estàs tot ple de gent.

Na Cannoli li va dir que hi havia massa perills i a les platges impossible atracar-s'hi. Seguirem cercant!!!

Sí, continuem, li va dir n'Hali. M'encanta viatjar amb tu!!!

4

En Cannoli i n'Hali se varen allunyar de Cala Rajada i varen arribar a un cap color vermell com un caliu, era espectacular.

Varen voler saber on es trobaven i ho varen demanar a una morena.

Hola morena, com es diu aquest lloc? Aquí on visc jo es diu ses Maleides i el cap que veus aquí a prop es diu Cap Vermell.

I per aquí pesquen molt? Va preguntar en Cannoli?

Sí li digué sa morena, bastant, amb xarxes i palangres.

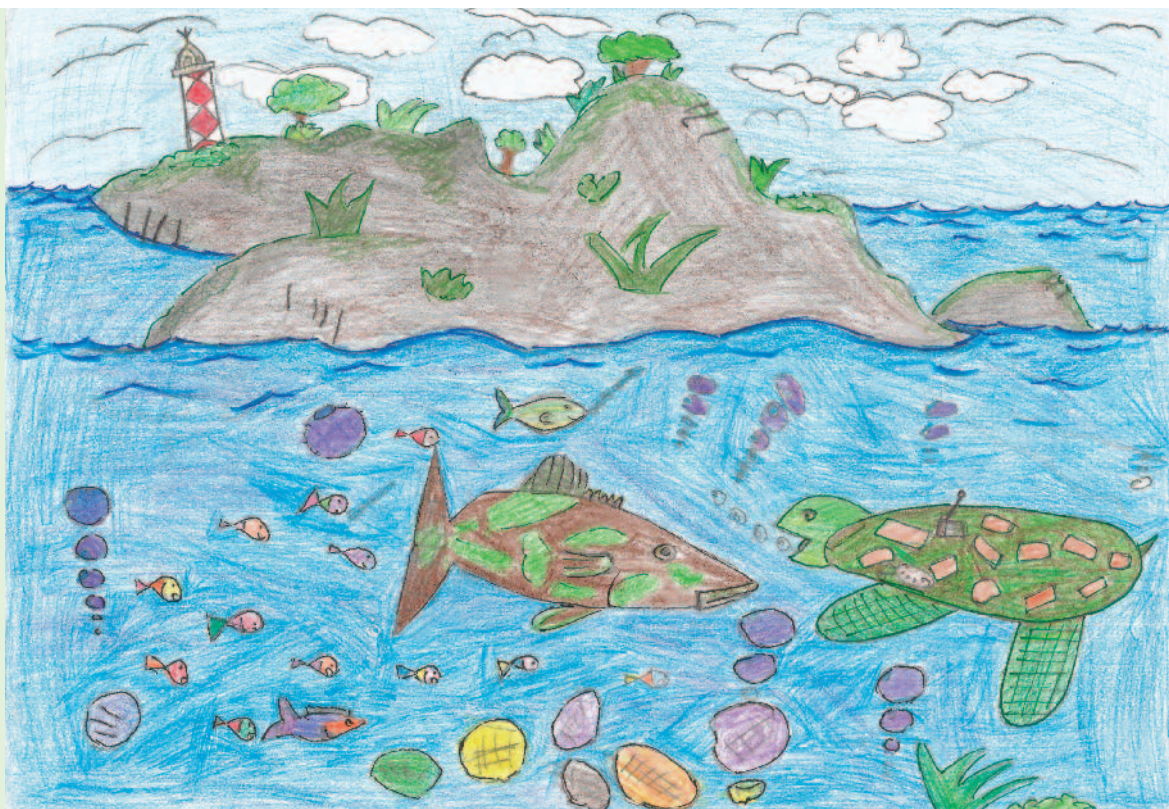
I platges n'hi ha?

Sí, devora el cap Vermell hi ha Canyamel.

Cannoli i Hali varen alçar el cap i van veure una platja guapíssima amb un torrent. Però plena d'hotels i turistes.

No els va agradar.

Varen donar les gracies a la morena i continuaren el seu viatge.

5

Varen decidir allunyar-se més de costa. Cannoli recordava que molt lluny hi havia corrents marines que venien de l'oceà Atlàntic que duïen molt de menjar.

Al cap d'uns dies de nedar i navegar per alta mar varen divisar una illa. Una illa sense cases ni hotels i rodejada d'illots.

S'hi atracaren i es varen topar amb un gran peix marró.

A n'Hali els grans peixos i els pops li feien por, deia que sempre volien menjar-se a tothom.

-Hola! -va dir en Cannoli, -Qui ets?.

-Sóc un anfós i em dic Epi.

-Saps on som?

-I tant, som a l'illa de Cabrera.

Cannoli li va explicar que cercaven un lloc per viure on no hi hagués massa xarxes, ni brutor, ni massa turistes a les platges.

N'Epi li va explicar que Cabrera era magnífica, però que encara hi havia moltes xarxes i platges n'hi havia poques.

En Cannoli i n'Hali no varen quedar convençuts, tot i que n'Epi els va dir que Cabrera era un parc Nacional.

Així, varen dir adéu a n'Epi i seguiren mar endins, cercant els corrents de l'Atlàntic i un lloc bo per viure.

6

En pocs dies varen trobar el corrent de l'oceà Atlàntic, amb gran quantitat de nutrients i menjar.

Varen veure que just on s'havien aturat, al fons, hi havia peixos. A molta profunditat, uns cent metres o més.

En Cannoli era un excel·lent bussejador i va submergir-se fins allà baix. Va veure una gran muntanya submarina i va preguntar als peixos què era aquell lloc.

Tots li digueren que era «es banc des Francès», un lloc misteriós amb molta vida i peixos ben estranys.

Cannoli va veure restes de xarxes i fils de pesca enganxats a les roques. I a n'Hali no li agradaren gaire aquells peixots.

7

Quan varen pujar del fons d'aquell lloc misteriós i fosc, varen sentir un gemec. No gaire lluny varen veure una tortuga, com en Cannoli però més petita!

S'hi atracaren tot d'una i varen veure que no estava be.

-Hola sóc en Cannoli, què t'ha passat?

-Oh! Estic desesperada! Em dic Lasi i m'he enganxat amb un tros de xarxa vella que surava. Em fa mal i no puc nedar.

-A mi em va passar el mateix no fa gaire i unes persones molt amables em van ajudar. Si vols puc intentar tallar-te la xarxa amb el bec, -va dir Cannoli.

-D'acord -va dir na Lasi.

Cannoli va anar mossegant i si na Lasi es queixava s'aturava. Finalment li va llevar tota la xarxa.

Lasi va estar molt contenta de poder tornar a nedar i submergir-se.

En Cannoli i n'Hali li explicaren com havien arribat allà i na Lasi va decidir acompanyar-los en el seu viatge.

8

En Cannoli, n'Hali i la seva nova amiga na Lasi s'allunyaren molt cap a alta mar. Amb la nova companya s'ho passaven molt bé, bussejaven, prenien el sol surant, menjaven... cada vegada eren més amics.

Al cap d'unes setmanes varen arribar a una illa que els va semblar preciosa. Era llarga i baixeta i semblava que podia tenir bones platges per posar ous.

De cop un grupet d'ocells es van aturar al seu costat.

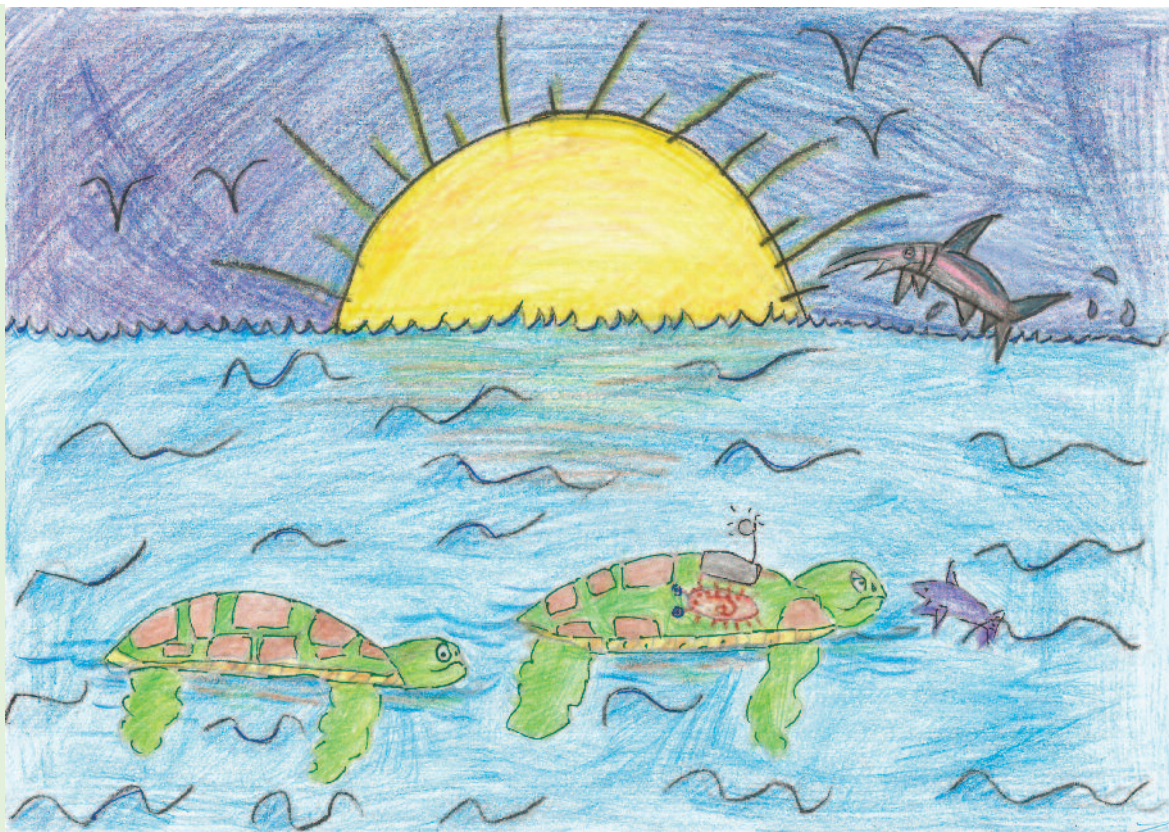
-Hola qui sou? -van dir els ocells.

-Hola! -Varen contestar les tortugues i l'orella de mar. -Som en Cannoli, n'Hali i na Lasi. I vosaltres?

-Nosaltres som virots i venim a criar a aquesta illa, Formentera. Sempre vivim al mar però els ous els hem de posar amagats als penya-segats.

-Oh! -van exclamar les tortugues -com nosaltres! Hem de trobar una platja neta i sense gent per posar els ous a l'arena, però llavors tornem al mar.

- Què hi ha bones platges per aquí?
- Sí, n'hi ha moltes i ben guapes, però sempre estan plenes de turistes. -van dir els virots.
- Vaja! -va exclamar en Cannoli,-com totes...
- I pescadors n'hi ha gaires per aquí?
- Sí... també n'hi ha un bon grapat. Fins hi tot nosaltres ens hem enganxat alguna vegada amb l'ham d'algun palangre.
- Idò seguirem el nostre viatge. Adéu virots.

9

Passaren un llarg temps a alta mar dins les corrents. No es veia terra per enlloc.

Parlaren amb algun peix que els recomanà seguir cap al sud per trobar el que cercaven.

Així ho feren, nedaren i nedaren durant molts dies.

10

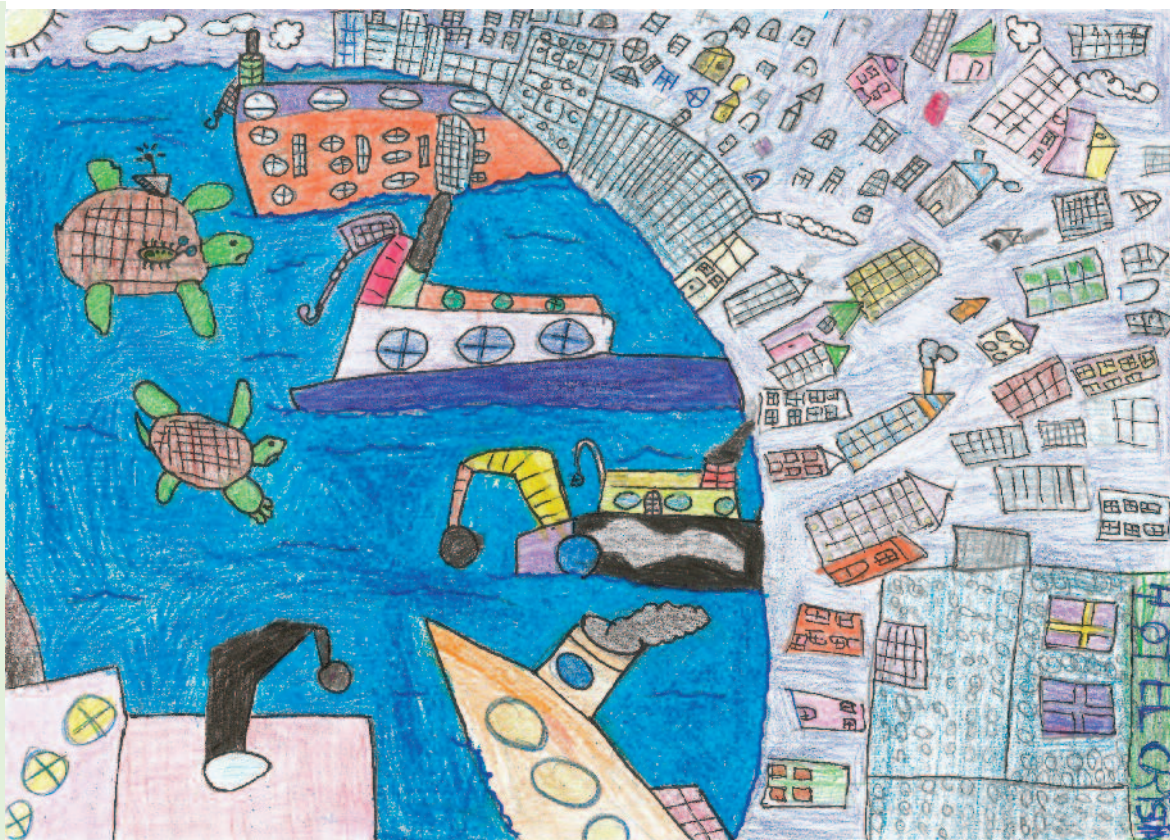
Un matí ben prest n'Hali va exclamar: terra a la vista!! Era cert havien trobat la terra del sud. Però no sabien on havien arribat. S'atracaren a uns peixos per demanar-ho.

-Hola som en Cannoli, n'Hali i na Lasi. Venim de molt lluny, de Mallorca. Com es diu aquí on hem arribat?

Els peixos els varen explicar que havien arribat a Àfrica, a l'Alger, a un lloc que es deia Tipasa, molt conegut pels navegants antics. Fenicis i Romans hi havien viscut.

Les tortugues varen explicar als peixos el seu viatge i el que estaven cercant.

Els peixos els varen dir que allà pescaven molt amb xarxes i a les tortugues no els va agradar i varen continuar el seu viatge per la costa africana.

11

Passats uns dies sense voler es trobaren davant una ciutat molt gran, amb un port immens!
 Es quedaren de pedra, no els va agradar gens!
 Grans edificis, cases, pisos, hotels, vaixells enormes, barques de pesca, grues... i sobretot molta brutor i fums al mar.
 Varen poder saber que eren al port d'Alger.
 Sense dubtar-ho ni un minut varen fugir ben lluny de per allà.

12

Un poc cansats tots tres, continuaren nedant bastants de dies.

Era agradable la costa d'Alger, no trobaven tants turistes com a Balears i es sentien més tranquils.

Així varen arribar a una zona molt guapa amb unes platges bastant solitàries. De fet només hi varen veure algunes moneies.

Es varen atracar a la platja i varen demanar a les moneies.

-Hola vosaltres viviu aquí?

Les moneies els van contestar que sí. Els van dir que els agradava molt viure allà i que no hi anava gaire gent. Els explicaren que aquella zona era el parc natural de Gouraya, a Bejaia.

En Cannoli, n'Hali i na Lasi es varen mirar i varen decidir quedar-se per allà una temporada.

Els va parèixer bon lloc per descansar d'un viatge tan llarg, feia més de cent dies que viatjaven. Es mereixien un descans.

13

Aquí ha acabat el nostre conte del viatge de Cannoli. Una aventura real, d'un viatge de més de 5.000 quilòmetres passant per llocs emblemàtics de les nostres illes.

Però la seva aventura no acaba aquí, continua en direcció a Sardenya, esperem que durant molts d'anys, i que trobin moltes platges per posar els seus ous.

Fi

El projecte d'aquest conte va sorgir després de participar en el retorn a la mar de la tortuga marina "Cannoli". Tortuga curada i recuperada per la fundació Palma Aquàrium, i tornada a la mar a la platja de Cala Agulla.

Mitjançant el receptor que els tècnics li havien col·locat damunt la closca, vàrem poder seguir tot el viatge a diari i amb total precisió que feia la nostra tortuga.

Aquesta ruta és la que ens ha guiat per imaginar aquesta història.

Alumnes i tutor de 3r A
CEIP S'ALZINAR
2017-2018

*

Cannoli

(Masclle de caretta caretta)

Lasi

(Femella de caretta caretta)

Hali

(Orella de mar, Haliotis tuberculata)